

DUMITRU SAVA

TÂMPLENI

misterii de lângă tâmplă

Dumitru Sava

TÂMPLENI

sau
misterii de lângă tâmplă

editura Larona
București
2023

1. aici

în tridimensionalitate
știi că te locuiesc mai la margine
aproape lângă tâmplă
n-am cum să fiu preferatul
în minoritatea asta de aleși
de aia mă simt un pic mai liber
chiar m-ai putea numi sinceritate
probabil cu oarece îngăduință
îngerii tăi mai ortodocși
numesc creația de pe-aici
o mare tâmplenie
fiii tăi de vibrație inferioară
pentru că ne-ai acordat liberul arbitru
lăsând să se bălăngănească limba
în marea lor vinovăție
o rostesc tâmpenie
ai grijă să nu le-încurci

țin neapărat să îți aduc aminte
că prin mine din plămada ta
ai vrea să renovezi lumea lui adam
nu știi cât sunt de potrivit
eșecul meu ar fi eroarea ta
de aia îndrăznesc să-ți spun
atenție la ce-ți șoptește gnoza
în patul vostru conjugal
nu uita pățania cu șarpele
și te implor chiar te implor
nu mă trata că pe ialdabaoth
sunt totuși antropotheos

2. așa cum numele-mi o spune

sevă a nemuririi
din edenicul copac sfânt
care prin cuiul pătimirii
mi se revarsă în cuvânt

poruncă am ca să vă cânt
cerească cuminecare
ce vă spun nu-i vorbă-n vânt
e semn divin de împăcare

ascultați vocea poruncii
gata vi s-a sfârșit somnul
strig s-audă toți uitucii

zeul șarpele și omul
germinând în umbra crucii
prin noi replantează pomul

picături de eu...

*

eu
om și stea
când mă nasc întunec
când mor fotonizez

*

ciorchine
dintr-o vie
fecioară de viță
ce încă sângerează

*

evadatul
spre nicăieri
din cuibul nemuririi
printr-o cuantă de iubire

*

miner
căutător de sine
prin praful efemerității
sinucigând mistere

*

înger
cu aripi negre
ce-n fiecare clipă
exersează căderea

*

o mână
ca o frunză tremurândă
cerșetoare de timp
în pomul vieții

*

picătură
de esență de viață
într-o ulcică
care a început să crape

*

un ochi / de geam
o fantă
ori un soare
luminându-și apusul

*

un fir de păr
tăiat
din părul tatei
acuma poamă

*

într-un cimitir de vii
cruce
pe care epitaful
încă se scrie

*

secunda
ce indiferenți
tocmai o priviți
cum e trasă pe roată

*

mușcatul
ce tot încerc să urc
scara către Tine
cu un călcâi de șarpe

*

crisalidă
aproape îngrozită
c-au început să-i crească aripi
și n-o să știe încotro să zboare

*

mușcătură de măr
în gâtul lui adam
disperată
că o să viermănescă

*

încuiat
într-un fișet blindat
cu disperare
în întuneric caut pin-ul

*

cuvântul
ce în deșertăciune
mă strig
să văd de mai exist

*

umbră
ce cutează
să se imagineze
soare

*

despădurire
ce cu fiecare zi
încerc
să devin copac

*

grăunte
în nisipul deșertăciunii
ce-mi învăț scoica
cum să mă facă perlă

*

sămânță
în floarea vieții
ce îmi aștept
primăvara

*

în armonia lumii
ecou
ce îmi imit disonanța
drept capodoperă

*

cel
ce m-aș vrea
înmormântatul
pe vecie
în inima ta

*

muritorul
condamnat la reîntrupare
pentru că nu am fost
suficient de vrednic
să termin de rescris biblia

parasofisme

1.

1. prosândire

cititorule
preferi ecranul
decât să deschizi o carte
îți astupi urechile
la sfatul mărinimos al îngerului
din prea marea comoditate
alegi drumul pavat al deșertăciunii
ignoră-mă în continuare
sfidând inconștient destinul
îngroapă-te prin nepăsare
în lumea-ți de păcate

să te salvez întreb
de când n-ai mai gustat o poezie
ca nevinovatul în infern
îți strig poetul
e sămănător de stele
la care doar prin har divin ajungi
semințe magice mistere
din pulberea amară a iubirii
pe cerul sfânt al sufletului tău

prin noaptea fericită-a minții
când ursitoarele zac bete
iar astrul zilei cade în visare
forțând geneza să intre în travaliu
în uterul estetic al tăcerii
te vor rodi poem

2. tinerețe

împotmolit în propriu-mi delir
văzând cum stihu-mi cucerește lumea
bănuiam că uni/versul e în expansiune
citisem despre kant și hegel
despre mister și gnoză
dar nu auzisem de entropie
umblam fudul nevoie mare
prin verde despuiat
să îmi arăt la lume goliciunea
ca nudistul printre valuri
frumosul între urâte
și prostul printre idei

am vegetat așa din primăvară
și mi-am trăit din plin
inconștient fierbintea vară
abia acum când pică frunza
furios constat că te depărtezi
aproape nu te mai zăresc
cad tot mai des pe gânduri
și nu știu ce să mai cred
de vină să fie oboseala
atâtor nopți pictate-n alb
din varii pricini
mi s-a scurtat pasul
că nu mă mai pot ține după tine
ori mai degrabă
încep să deviez spre roșu

3. iubito

ce repede se scurse vremea
mă uit la noi și parcă suntem alții
unde s-o fi dus lumina
și bucuria-ți de pe chip
în care fericită
în fiecare dimineată mă scăldai
nu-ți mai pleci capul
pe pieptul meu când mă întâmpini
ca și cum te-ai crede vinovată
privești pe lângă mine
de parcă ți-e teamă să mă vezi
ți se adâncește cuta-între sprâncene
ba chiar ai ochii umezi uneori

știi bine c-am rămas același
biet electron captiv
ce-încerc să-ți luminez orbita
mereu gata să mă dăruiesc
n-am darul vorbei dar îți spun
dacă așa cum zice filozoful
într-o picătură de rouă
încapă tot universul
să nu te îndoiești cumva
că toată dragostea noastră
cântă dansează și moare
în lacrima ta

4.

leac singurătății

la fel ca orice om
dăruit pământului de zeu
dispun de ubicuitate
coexist snop de lumină
în unicitatea temporală
de universuri paralele
dar când mă văd
în luciul apei
că sunt atât de singur
mă apucă disperarea

toate iubirile m-au părăsit
și se apropie crăciunul
la masă fiecare cu ai lui
doamne ce n-aș da
să fim și eu
aici toți împreună

asta îl preocupa
pe evanghelist
când a visat apocalipsa
doar ea ar fi putut să sfarme
tainica oglindă a cerului
adunând pe suprafața lacului
ca în jurul unei mese a tăcerii
miliarde și miliarde de cioburi
pe toți ioanii din univers

5. floare

singularitate
sculptată-n infinitul iubirii
arhitectură a lumii
ce tănuiești cabala devenirii
cromatică alchimie
unde ca un sâmbure
germinează tâlcul nemărginirii
crater prin care se revarsă
vijelioasa magmă a facerii

uitată în adâncul ființei mele
lotus ce plutește peste neant
cu rădăcini de întuneric
pictate în sacre geometrii
din care izvorăsc petale de lumină
sub care mocnește focul
ce încălzește veșnicia
purificator aromind a înviere

minunată floare a vieții
ce răsari din nerostire
engramare ca o adiere de duh
în păcătosul lut al fiirii
doar ca prin propria-ți ofilire
să scoți afară menirea-ți de evă
ca pe o mincinoasă minte

nectarul cine ți-l culege

6. babel

chiar dacă cronos s-a retras
din epoca sa de aur
titanicul război din ceruri
încă mai sfârtecă pământul
intrarea în era nouă
instaurase un fel de acalmie
până când șarpele travestit în lucifer
regrupându-și forțele reia ofensiva
divinul apelează la potop
scurta pace de după bătrânul noe
avea însă să fie din nou tulburată
de oștile flămânde ale lui yahwe
ce amenințau să extermine neamurile
cerul și-a trimis fiul cu solia iubirii
dar sperând să fie el câștigătorul
mahomed dezlănțuie jihadul

de sub umbra arborelui sephirotic
zeul meditează la starea universului
big bang-ul din nou pare inevitabil
un scurtcircuit îi fulgeră neanturile
o aripă separă pe înger de demon
de o vopsesc la fiecare
în neculoarea celuiilalt
o să se întâmple ca la turnul babel
ba mai și reduc la jumătate
cheltuielile cu raiul și iadul

7.

mântuirea

aflată mereu în linia întâia
a confruntării cu răul
a simțit un fel de ameteți și oboseală
de parcă s-ar fi contaminat
sleită și plină de răni
s-a dus la mântuitor să o purifice
după consult acesta a început
prin a scoate din ea toate vinile

speriată sanscrita care făcea translație
a început să se curețe și ea de vini
pe măsura eliminării le și număra
o vină două vine trei vine...
uimită a constatat că prin rostire
acestea îi creșteau în afară
ca niște misterioase rădăcini
ce se uneau cu vina pământului

din loc în loc ca niște lăstăriri
din vî(i)na acestuia au răsărit
la suprafață limbi vinovate
născute din vine ce lăsau în lut
urme sub formă de semne ciudate
niște tatuaje cărora li s-a zis grafe

sanscrita mamă purificată
și curată ca lumina lui ra
a rămas în continuare la fel de orală
dar uneori mai folosea
spre a comunica cu ele și grafele
devenite scriere în limbile învecinate
cu timpul acestea au numit-o ramana
pe care fără să știm o vorbim noi astăzi

8.

de-ar mai fi trăit...

vă puteți imagina
cum l-ar fi prezentat
în formă stilizată
marele brâncuș pe om
he he... mai încercați
exact așa cum vă gândiți
da da ca pe o p... umblătoare
păi ce altceva este
decât un cap pe un suport
mobil și mai slab ori mai gras
așa trebuie să fi arătat și adam
imediat după facere
vezi expresia mersul cu capul în pământ
hrănit din pomul vieții
capul lui secreta semințe
pe care nu avea în ce să le planteze
la asta s-a gândit zeul
când i-a dăruit-o pe eva
graalul de mai târziu

șarpele intuind
ce nenorocire avea să se abată
peste minunata grădină
s-ar fi ajuns ca lumea îngerimii
să fie în foarte scurt timp
înlocuită cu o alta de p...
s-a gândit la atât de cunoscuta
soluție salvatoare cu mărul
lui adam mușcând din el
i-a mai crescut încă un cap
prin care să se rușineze
de eva când a văzut-o goală

zeul l-a alungat din rai
nu din cunoscutele motive biblice
ci pentru că nu l-a mai recunoscut
adam-ul făcut de către el
era ascuns acum între picioarele
creaturii crescute din măr
privit din perspectivă strict stilistică
noul adam era asemenea cu celălalt
dar totodată radical schimbat
cu cele două capete pe verticală
unul către în sus celălalt către în jos
și mâinile depărtate în lateral
ca să nu se dezechilibreze
devenise crucea la care ne închinăm azi

9.

judecată

văzând că nu mă putea avea
zice că s-a îndrăgostit de umbra mea
acum pute al dracului treaba
îmi cere pensie alimentară
și așa am ajuns la tribunal
hei ce ai de zis acuzat în apărarea ta
ce pot să spun acum
că era noapte onorată instanță
atunci dinte pentru dinte să fie
dar cum ea e totuși mamă
spre a nu o acuza de viol
ai voie să-i iubești umbra
ne revedem peste nouă luni
la divorț sau la căsătorie

10.

taxonomie

s-au făcut tot felul de clasificări
simplificînd la maximum
pe pămînt ființează
numai două tipuri de entități
burtiforme și capiforme
primele se agită tot timpul
vezi furnicile și albinele
au un început niște aripi
și un sac cât un depozit
trăiesc dor ca să aibă
mai bine spus
să-și umple burdihanul
uneori când se strică conținutul
apar niște larve
din care se-înmulțesc

cealaltă încă nu s-a descoperit
știi sigur însă că există
este un cap așa mare cam ca sfînxul
chiar acesta ar putea fi tatăl
stă toată ziua racordat la minte
da da doar stă și se hrănește
ăsta însă nu se înmulțește
rămîne unicat
întrebarea e cum de nu dispare

nu vă mai frămîntați
răspunsul e relativ simplu
pentru că este atît de lacom
uneori mai dă pe-afară
câte un pui din prima categorie
hrănindu-se accidental
din voma lui devine cap

11.

analfabetism

la școala despre care vorbesc eu
una umilă de cartier
nu se învăța literele
la fel ca la începuturi
cuvântul făcea ce-l tăia capul
umbla nestingherit așa hai hui
liber din gură-n gură
pe stradă prin cârciumi
tramvaie bordeluri
să nu o mai lungesc
se plimba aiurea în voie
după pofta inimii
prin bordeie prin palate
ca un virus din ăla molipsitor
și să te ții bârfa

trebuia neapărat pusă ordine
când am venit aicea eu
recunosc în primul rând
ca să mă scap pe mine de toate
câte mi se puneau în seamă
încă de dinainte de a mă naște
pentru că nu puteam să-l arestez
de trăiam în democrație
l-am scris pe o coală albă
și l-am afișat în văzul public
de atunci în tot cartierul
e o tăcere mormântală

12.

captivitate

ce te uiți așa la mine
cu mânie amestecată cu milă
știi că sunt de nerecunoscut
am fost un tip cam zbuciumat
în odiseea asta pământească
știind din celelalte vieți
că finalul e mereu același
m-am omenit cam din toate
fără să-mi pese de consecințe
cel mai mult mi-a plăcut
să mă îmbăt cu omar khayyam
sorbind vinul din ulcelele alea
cu gust de trup de fecioară
nu conta cât de nevinovată

cineva a decis să ne întâlnim
eu destin tu mie soartă
o spun cinstit așa pe șleau
pretențios cu înalte aspirații
dar din prima clipă
mi-ai intrat în inimă
și de atunci îți zic fericire
doar tu știi din care pricini
acuma vrei să divorțăm
problema-i doar a ta
ești liberă să faci ce vrei
eu m-am închis în mine
și n-ai cum să mai pleci

13.

speranță

trece timpul trece
și mă trec și eu
omenirii îi convine
dar omul n-are nici-o șansă
au căutat savanții
soluții salvatoare
ireversibilitatea lui
are o singură explicație -
este neînsurat

a îmbătrânit sărmana sofia
de când încearcă
să-l prindă cu-n inel
noroc cu enstein
și reactoarele astea cuantice

14..

autocreație

nu îmi plăcea cum mă făcuse mama
chiar de creștin fiind
fusesem dăruit cu chip de zeu
am furat o funie din ghemul înțelepciunii
și-am coborât pe ea în mine
ce harababură
m-am apucat imediat de lucru
cu sculele sfântului duh cred
atâtea au fost de reparat și de făcut
că atunci când am ieșit
nu m-am mai recunoscut
ba cred că tocmai plecasem

15. omagiu

cândva stăpânii
neîncoronați ai lumii
scoși din istorii
să li se șteargă definitiv urma
azi nu li se mai spune
nici măcar țărani
nu știu în ce laboratoare
se pune la cale eliminarea lor
chiar și din limbă
puteți să constatați
ei înșiși uitați în veșnicie
arhaici cu un fel de
inocențăfudulie
își zic cum li se spune –
fermieri

dar seara înainte de culcare
își bagă tălpile-n lighean
să se mai moaie-n apa caldă lutul
abia atunci își amintesc
ce știu dintotdeauna
că sunt niște terrani
ce duc planeta în spinare
eroi în mitul cu titani
dacă nu credeți
priviți-mi picioarele
și acum după milenii
de greutatea ei
mai au călcâiele crăpate

16.

știre de presă

celebrul garcea
cu vigilența-i arhicunoscută
a arestat în sfârșit pe cei doi olteni
care în bancul ăla cu ei
mințiseră autoritățile
în legătură cu ciorile numărate
pe cerul scumpei noastre capitale
aduși la postul de control
și auzind că trebuie să plătească dublu
pentru fiecare dintre cele neraportate
vinovații au început să se închine
cu renumitu-i baston i-a cocoșat
pe motiv că fără aprobare
vorbesc prin semne

17.

pescar (1)

înmărmurită balta privește
cum mă pescăresc
un fel de joacă unde simultan
sunt și peștele și pescarul
mă uit la el din adâncuri –
psihoza speranței
tocmai aruncă nada
vai ce se agită pe mal să mă prindă
pentru distracție nu-i e foame
ba nu din pură lăcomie
mă crede peștișorul de aur
cât de fraier poate să fie
nu înțelege că eu sunt pescarul

18.

vis

în vremurile asta tulburi
când lumea e o imensă tarabă
cu mai multe bordeluri decât biserici
fiecare om își are prețul său
și însăși țara e scoasă la mezat
nu sunt un iuda
și nu iubesc arginții
dar mă vând
și strig în gura mare că mă vând
ce-o zice bietul tata
care mă urmărește
prin telescopul cerului
despre unicul său fiu
da da mă vând
mă vând ca pâinea caldă
în librăriile din bucurești

19.

abuz

zicea că mă părăsește
motivul arhicunoscut
din cauza mea
a ajuns o umbră de femeie
și dusă a fost

după o vreme
s-a întors gravidă
acum sunt arestat
că am rupt în bătaie o umbră

20.

patefon

doctore
salvează-mă te rog
sunt iar însărcinată
jur că mi-am luat
toate măsurile
spune-mi te rog
cum de a fost posibil

simplu
în fiecare noapte
sex sex și iarăși sex
adesea chiar de patru ori
de aia câteodată acul
mai zgârie placa
pe unde muzica celestă
pătrunde ca un duh
până în crăpătura lutului
și tu împătimită melomană
sedusă nici nu bagi de seamă
că rămâi gravidă

21.

pescar (2)

m-am dus la baltă să mă pescuiesc
nu-mi era foame
nici din vreun imbold sportiv
doar așa din pură curiozitate
auzisem povestea și doream să aflu
dacă eu sunt peștișorul de aur

22.

test

când am ieșit pe poarta facerii
cu sacul morții în spinare
ursitoare mi-a șoptit
acolo este toată viața ta
ai mare grijă cum o cheltuiești
și am pornit urcușul pe spirală
plin de pățanii și iubiri
o pietricică ce se clădea munte
acum ajuns în vârful constat
că sacul e aproape gol
și s-a sfârșit spirala

descumpănit privesc în urmă
și nu mă mai zăresc
însă pe locul unde stam
e un geamantan cu amintiri
cam tot ce a mai rămas din mine
cocoțată pe el umbra care mă însoțea
rosti arătând către munții din jur
vezi dacă din tot ce-ai adunat
poți încropi o scară
pe care să ajungi la cer
altfel rămâi stană de piatră

23.

victorie

m-ai vrut
bărbatul perfect
tare de cap
proștii se gândesc la intelect
și slab de inimă
ți-a reușit întocmai

24. femeie

păcătoasă frunză a evei
ce știe să adie după timp
la umbra căreia neștiut
se odihnea misterul
de dorul mistic al seminței
tot visând la pomul sfânt
ai miresmat a înflorire
spre a hrăni cu mierea și otrava ta
cuvântul din gura poetului
și toate dorurile lumii

ai fost zeiță mai aprigă ori mai miloasă
ori sfântă născătoare de dumnezeu
înger și demon la un loc
regină vergină ce-ai pus temeiuri de eră
cleopatră teodoră dar și maică tereză
ca să duci lumea mai departe
te-ai travestit în fiică și mamă și amantă
ori dulce inamică și confidentă-n pat
dar ai rămas oricât a încercat shakespeare
neîmblânzită scorpie
îmblânzitoare de bărbați

purtată de vântul aprig al iubirii
și mie mi-ai luminat în ziua aia
taine inimii cu steaua ta
desprinsă din înaltul fiirii
și ai făcut craterele să erupă
vulcanice dorinți de-a te avea
spic de grâu și mugur de cucută
azi pâine rumenă gustoasă
te coci și te răscoci la foamea mea

25.

apostază

despre eminescu
grăia bardul de la mircești marele alecsandri
“e unul care cântă mai bine decît mine...”
întrebat la rîndu-i contestatul păunescu
deloc ipocrit nu se codea să spună
“zic unii că aș fi mai mare ca eminescu...
mă rog și dacă ar fi așa ce-i”
mai fac și astăzi unii clasamente
cred că din varii motive mai ales în artă
ierarhiile rămân subiective și relative

doar așa ca să se încheie discuția
știți vorba aia cu doi se luptă și al treilea...
jur că fără să fiu întrebat de cineva
într-o primăvară am venit aicea eu
nu înțeleg de ce vă uitați așa surprinși
cândva și sub vreo altă mască
nu avea dreptul și el ca să renască

26.

compliment

timid de felul meu
din prima clipă
în care te-am văzut
pentru că mă temeam să-ți vorbesc
am vrut să-ți scriu un poem
dar inima trăgându-mă de mânecă
cu iubire mi-a șoptit
uită-te mai atent e deja scris

27.

risipitor

de când logosul a fost admonestat public
pentru nenumăratele concesii
făcute nesuferitei ăleia de logică
zice-se de dragul coerenței
multe s-au mai întâmplat
locuitorii asistau descumpăniți
cum haosul cuprinde
împărăția cuvântului
până când cineva a lansat zvonul
că vorba dulce mult aduce

s-a declanșat o adevărată isterie
profitorii au reacționat primii
să te ții temenele și minciuni
ipocrizia a ajuns în floare
imaginați-vi-l pe prost
cum se chinuie s-o rostească mieros
spre a mai tempera perfidia
și bineînțeles de dorul adevărului
înțeleptul le invită politicoșii
pe toate dulcineele la masa tăcerii

derutată lumea se întreabă
cum de numai poetul nu face nimic
ba cu nonșalanță își risipește
parcă și mai iresponsabil
comoara primită de la zeu
numai temnicierul zâmbește misterios
numărându-și din nou încuietorile
fraierilor sigur că își permite
cheia poemelor e doar la el

28.

regăsire

de dorul tău mă-îmbăt
beția mi-e orgasm

din nisipul de la mare
strat iubirii de o vară
ți-a rămas doar silueta
salvată de un sticlar
care absolut din întâmplare
mi-a vândut-o pe un vis
într-o noapte de coșmar
și când beau din sticla asta
eu fac dragoste cu tine

29.

nevinovată

ispită credeam că mă provoci
știași că mă apucă fierbințeala
de fiecare dată când te văd
că dau în clocot
la orice privire galeșă
și erup fără de voie
când cu subînțelele zâmbești

am fost la preot
că prea păcătuiam cu gândul
de câte ori te întâlneam
și el mi-a dezlegat misterul
doar pentru că ești
peste șaptezeci la sută apă
simt nevoia organică
să mă răcoresc în tine

30. **dor**

e atâta sărăcie
că nimenea nu vine pe la mine
până și moarte mai deunăzi
a tras la moșul niculae
ce-o fi văzut la el
femeie de
știa că-și ține banii la saltea

am văzut totuși iubirea
sărind azi noapte gardul
m-am speriat
am tras perdelele la geam
și ivărul la ușă
credeam c-o vrea ca să mă fure
mi-am băgat capul sub pernă
habar nu am ce-o fi făcut
cum a venit așa a și plecat
n-a luat nimic păi ce să ia
n-am spus-o nimănui
ce-o fi cu mine însă
foarte ciudat de dimineață
m-a apucat așa un dor nebun de ea

31. **treii dorințe**

s-au schimbat vremurile
pescarule
să scapi din plasa mea
îmi ești dator
să faci oul de pește cât cel de struț
să spui povestea mea în limba pescărușului
și să mă înveți să înot în formula apei

32. crede

întunericul naște lumina

există mai întâi seiful
apoi cutia cu valori
și-n ea caseta cu bijuterii
capul este un seif
dintr-un material ce nu ruginește
ascunde în el cutia cu valori -
creierul
care la rându-i e cutia neagră
a minții
plutește în beznă
și acolo în ea se ascund bijuteriile –
ideile
niște nestemate
ce luminează în afara lor
mințile goale
care plutesc ca niște bărcuțe
căutătoare de comori
după ce se umplu se scufundă
în adâncurile cunoașterii
deținătorilor acestor fabuloase tezaure
li se spune cu respect
înțelepți

niște seifuri
care în cutia de valori
păstrează caseta cu bijuterii
ce luminează
destăinuind misterul din afara lor -
soarele

33.

nobel

mulțumesc doamne
am ajuns nonagenar
abia aștept tortul aniversar
copilul din mine
a rămas la fel de pofticios
ptiu drace merit nobelul
sunt primul gravid

34.

certitudine

știind povestea biblică
dacă tata era plecat pe front
și mama fecioară
chiar dacă n-o chema maria
în primăvara când m-a născut
mai există vreun dubiu
că eu sunt fiul

35.

perversitate

maică-ta mă iubește atât de mult
încât să mă salveze de păcat
tot ceea ce nu-i place
îmi dăruiește mie
de aia vezi tu fiule
mi-ești cel mai prețios cadou

36. **cinism**

egali născuți din pomul vieții
bieți pământeni ne hrănim
din biblica mușcătură de măr a lui adam
și zilnic tot vorbim de mântuire
înghițindu-ne lacom păcatul

spre-a ne salva credem
ne înălțăm altare -
preoți filozofi muzicieni poeți
iertată-mi fiind sinceritatea
dar cititorule nu ți se pare
că a fi prost e lucru mare

37. **salvare**

nu mă invidiați
pentru strălucirea mea de azi
sărman pahar singur și gol
e drept din cristal
din care însetat destinul
ca un apucat
cu ură mi-a sorbit tot darul

uitați-vă la el acum
cum nu-l vedeți
e jigăritul ăla-întunecat
care din iarnă până-n vară
cerșește la capăt de pod
ar muri de rușine
dar nu a adunat destul
măcar pentru un ort

38.

vampir

nu mai fierbe în bob mustul
butoaietele-s aproape goale
nu știu ce-o să mă mai fac
da' găsesc eu o soluție

de o veni amicul meu omar
iarăși mă-îmbăt și sparg ulcele
din luturi rare de fecioare
când nu voi mai avea din ce să sorb
căci sânul mamei a secat
mă-îngrop direct aici
exact aici la rădăcină
și beau vinul de la anul

39.

blasfemie

vezi tu doamne
s-a făcut ceva haraiman dar
lumea eternitatea și infinitul
până la urmă s-au convins
că fabulație a rămas
celebra spusă a lui nietzsche

acum așa ca între noi
eu pământean și un celest
sorbind din sângele ăsta al lui christos
cât încă mai suntem treji
ar fi nevoie de-o clarificare
doar așa pentru posteritate
de la theoantropos la antropotheos
și între demiurgus și arheus
care ești tu și care eu

40.

prostată

nu nu este vorba despre el
fie-i eternitatea ușoară
bietul tata era om de ispravă
glanda este cu pricina
ieri doctorul mi-a spus
că ar fi stârpit
și de aia doamnele astea nurlii
care mă băgau în boală
de câte ori urmăream știrile
mi se par acum atât de inteligente

măcar de-aș fi avut dinții buni
să pot să mai mușc din mere

41.

ecumenism

acum spre sfârșit de an
un mahomedan
cu turban
și un evreu
poate zevedeu
cu cipilică de zeu
lângă un creștin
în halat de in
sub un pin
luminați de-aceeași stea
bând din narghilea
sfânta carte își citea
și pe coperta ei scria
TRIBLIA

42. copacule

*

de pe mormântul
unde doarme tata
îți privesc invidios coroana
pios mă plec spre ea
și-ți mulțumesc
de-acuma am identitate
cu mândrie constat
că-s fiul unui mare rege
nepământean

**

mă răcoresc la umbra ta
și cu uimire
mă întreb cum e posibil -
dacă în lemnul tău
ascuns stă focul
ce s-a aprins drept rugul
care pe-atâția
i-a prefăcut cenușă

***

tu trebuie să fii
sămânță din copacul vieții -
dacă odată ajuns crucea
pe care-a răstignit iisus
prin cuie seva ta s-a scurs
în palme și-n picioare
minunea învierii
să fie doar
o altă lăstărire-a ta?

43.

cucuveaua

după pățania biblică
scârbit de înșelăciunea evei
adam mai umblă și-astăzi
singur pe pământ
spre a nu fi recunoscut
e trvestit în *pasărea cu*
prin mușcătura de măr
dispune de darul cunoașterii
dar îi lipsește nemurirea
cât e ziulica de mare
poate fi auzit plângând
cu-cu cu-cu cu-cu
cine-l ascultă își închipuie
că e numele său și ecoul
dar nu este adevărat
e un cântec al căutării de sine
un fel de imn al reîntregirii
prin care disperat
își strigă jumătatea androgină
eva care n-a mușcat din măr
doar i l-a dăruit bărbatului
a rămas coasta-viață
ce habar n-are de sine
și umblă așa bezmetică
prin noaptea minții sale
pentru că nu o duce capul
imitând ce vede și aude
s-a travestit și ea tot în pasăre
și căutându-l pe adam
poate spre a-și inhiba rivalele
cu o voce gravă revendicativă
spune la toată lumea
cucu-vreau cucu-vreau cucu-vreau

44.

drogați-vă

măcar o dată pe an
acum de ziua națională
să ne unim în hora drogaților
cu marea iubire de neam
și intrați așa în transă
cu ochii închiși să o întindem
chiar peste vechile hotare
apoi brusc să ne trezim
și să rămână țara exact așa
cum fu odinioară romania mare

drogați-vă vă rog contemporani
creați-vă dependență de al culturii drog
și dacă vrem să mai avem un neam și țară
propun neapărat să-l proclamăm etern
pe sfântul eminescu drog național

45.

insomnie

unui ins care muncește
i se spune muncitor
unui ins care iubește
i se spune iubitor
unui ins care doarme
i se spune dormitor

mulțumesc doamne
fir-ar ai dracu de doctori
și de... și de psihiatrii
am aflat cauza insomniilor mele
cum să dormi într-un om care doarme
doar de-oi fi homo

46.

melc

azi dimineață cu greu
simțind primăvara
mai mult târându-mă
abia am mai ieșit din mine
nu pentru că aș mai fi avut
cine știe ce de făcut
de frică am ieșit
să nu cumva ăștia ai mei
cât îi ziulica de mare
cu ochii în telefoane
să mă îngroape de viu

47.

înviere

coboară noaptea-n cimitir
și ies fantomele la dans
se face cerul coviltir
iar oasele dansează vals

pe-un murmur vag de recviem
e haos generalizat
cum dracu să mai înviem
când clopotarul doarme beat

care-i bogatul ori săracul
se-ntreabă stelele pe cer
în șură-i mai ușor de găsit acul

cum să dezlegi acest mister
când putregai e împăratul
mai bine mort decât iar să disper

48.

despre rosturi

prin fiecare coastă de fericire
în neant
ziditorul plămădește un ev de evă
prin fiecare zi soarele
în beznă
scrie un poem de lumină
prin fiecare petală
în parfum
floarea colorează lumi nevăzute
prin fiecare păcat al meu
din haos
îngerul își mai crește o pană de alb
prin fiecare îmbăiere
în iubire
femeia terfelește moartea
poate de aia unii îi zic târfa

49.

cugetare

despre vii numai de rău
despre morți numai de bine
doar așa devin nemuritori

despre mine numai de bine
un biet mort care iubește
femeia ce o să-i redea viața

viața nu e decât trăire în păcat
un fel de vorbirea de rău
a celor ce niciodată n-or să-învie

50.

mareșal

când eram în Academie
nu aia înființată de către niște mercenari
travestiți în mari înțelepți ce
și astăzi prin false etimologii dex-uri comandate
ori mincinoase istorii ale literaturii asudă din greu
spre a ne meșteșugi o altă limbă română
ce abia de mai aduce cu materna strămoșească
vorbesc de Școala de Război
unde s-a format elita militară a neamului
ne gratulam uneori camaraderește între noi
cu apelativul “mareșale”
ce din italiană s-ar traduce plutoniere
un fel de “blondule” foarte amical

51.

mărțișor...

e inima roș-galben-albastră
ce bate-n poarta primăverii
minunată alegorie prin care
bărbatul se oferă femeii lui
ca pe un cămin al fericirii
în care să locuiască

copiii sunt răspunsul ei
zglobii mărțișoare
prin care tainic se dăruiește
de bunăvoie în neștire
să-i bată-n piept
ca o unică și infinită iubire

52.

rugă

pe tărâmul unde neființăm
după plecarea mea din mine
orbire sacră în lumină
estetică în nedefinit
rostitie-n infinit
născare în nenăscut
adevăr în neminciună
fatal în predestinare
ascunsul ce mă-ascund
surditate în absurd

tradu-mă te rog ursită
din tăcerea ta cuvântul
fir de praf și vârf de munte
cu metaforă pe frunte
alungă-ne pe pământ
printre hore ca un cânt
să împlinim blestemul
și întrupează-mă prin el
pe mine azi poetul

53.

adevăr

se tot întreabă savanții
și filozofii ce e lumea
vă spun eu –
un minunat poem
univers bivers trivers...
multivers...omegavers
de aia Dumnezeu este
Cuvântul care se recită

54.

speranță

o magică bucată de vis rămâi
în pustietatea sufletului meu
un petic de dor la pieptul tău
m-aș vrea să ne-aștept regăsirea

zadarnic astăzi mi-este dor de tine
ca magicului zbor de aripi fine
dorurile mele obosite raze de soare
nu te mai încălzesc nici la picioare

atâtea fierbinți promisiuni uitate azi
oricât le-aș încălzi nu te mai fac să arzi
sărmane păsări călătoare dorurile noastre
rătăcesc cu aripi frânte printre ostile astre

n-a fost să fie tot ce-am fi vrut să fie
rămâi frumoasa cu obraji roșii și cu ie
cu grabă se subțiază timpul ca o ață
poate ne-om fi sortiți în altă viață

55.

infidelitate

bărbatul e singura făptură pământeană
care trăiește în două ouă
prin unul se depune să eclozeze
în viitoarea mamă
pe celălalt îl păstrează
să însămânțeze cu sine moartea

56.

credeți-mă

chiar și de vă par tembel
pe deasupra curții mele
sub cerul cu sori și stele
zi și noapte trec avioane
nu contează că e sărbătoare
undeva aproape în cimitir
lângă existența-mi coviltir
prin care plouă și ninge cu păcate
toate de la bunul de sus date
mă așteaptă neamul meu
bastardul unui fiu de zeu
aerodrom lucitor de zgăvleje
ulcele sparte în ciomege
bineînțeles de la dreapta judecată
care mai mereu o face lată
într-o zi chiar aici la mine
da da aici pe puntea cu suspine
va fi aerogara-mi către el

57.

stea

ce nu înțelegi
eu nu exist iubitele
sunt visul tău despre mine
am trecut pe aici
murmur de apă
o boare de vânt
un licăr de gând
o urmă de dor
doar pentru tine
în rest sunt neant.

58.

de câte ori

de câte ori mă lupt cu insomnia
dormitez cu ochi deschiși
nu de grija întunericului
ci ca să nu par orb în visul tău

de câte ori ascult m-ascult
și mă rog să nu îmi auzi
dorul huruind în inimă
mai rău ca un ceasornic știrb

de câte ori mă înfrupt din viață
încerc să-i colectez doar mierea
ca atunci când vei gusta din mine
să nu mai pleci să-mi rămâi soață

59.

și se făcea

că nu eram răstignit pe cruce
ci pe icoana mamei -
candelă prin care copilăria
îmi zâmbește blând
coroana de pe cap
era din țurțuri de iubire
prin ochii-i calzi
mă alintau tote durerile lumii
păcatelor le crescuseră
aripi albe de înger
și însăși facerea era virgină

60.

în ciudă șarpelui...

am fost și la mânăstire
prin rugă să mă vindec
nici posturile nu m-au ajutat
să scap de cumplita obsesie
am construit până și-o troiță
dar și-aia aducea cu tine

n-am pic de pace
în viața asta
când mă gândesc
că tu-mi ești soră
din aceeași evă
și oblăduiți de-același Tată
dar eu deloc frățește
ca un nemernic
te-am întinat fecioară
cu profanul meu

să mă mântui
de cumplitul păcat
și să-i fac în ciudă ispititorului
care uite cum îmi șerpuie în sânge
aș vrea să te iubesc ca un frate
dar pentru asta noi
ar trebui să fim absolut noi
și să ne îmbrățișăm
în parc pe o bancă
în văzul public
așa goi goluți ca acum
cu șarpele printre picioare
să nu se creadă cumva
că avem gânduri ascunse

61.

mă cheamă mitică

răsfirată
peste albul imaculat
al inocenței mele
lenevei goală
cu gândul departe
departe aiurea
răspunzând mecanic
chemări-mi buzelor arse
de seceta iubirii
cât mă rugasem la toamnă
să-ți pice frunza

șerpoaică-n călduri
a unui vis erotic
aproape spre ziuă
m-ai încolăcit
și mi-ai șoptit tandru
mușcându-mi urechea
ca pe un măr
haide să ne iubim adam

62.

inseminare

să nu rățăcești
altoiesc trandafiri roșii
în trunchiul tău
să înflorească la iarnă
cale lactee spre inima mea
când gerul
mi-o îngheța buzele
și n-o să mai găsești
urma sărutului

63.

dramă

puteam să fiu
și eu un cineva
mă însuram cu o celebritate
dar m-a ales poesis

fără să știe
poetul e un negustor
ce se vinde pe sine gratis
comoară nevandabilă
ce își așteaptă un critic necinstit
să îl salveze
de mult preacinstiții ăștia

64.

cerând grațierea

ajuns și la închisoare
după atâtea epigrame
cu ana groza ruși și stea
păstorel spera-‘ndurare
însă dej zâmbind din rame
zis-a candid: să mai stea

65.

avertisment

sub boltă ne beam licoarea
muza ne turna-n pahare
pândeam ce-i ascundea iia
păstorel văzându-mi starea
zise ca pe-o amenințare
bea tu vinul lasă-mi via

66.
dragoste

viața asta e mirare
eu întâmplare
tu o altă întâmplare
ne-am întâlnit din întâmplare
pe aceeași pernă tare
tâmpla ta din flori de soare
lângă tâmpla-mi cugetare
din iubiri pârjolitoare
să ne-întâmpile împreunare
tâmplărindu-ne întâmplare
altă ființă întâmplătoare

67.
eclozare

corola mă creștea pistil
un fel de mare șef
peste fecundare
dar parcă nu mai aveam răbdare
priveam curios din floare
cum frunzele se scuturau
și îmi pavau cărare

mi-era atât de foame
că simțeam mirosul pâinii
cum dospește
în sămânța de grâu
atunci
am păcălit geneza
și în miezul lumii
am coborât din pom
ca să mâncat pe săturate

68.

lângă crucea mamei

vino repede
uite mamă pisa mâncă mânca mea
și dacă barza e chioară
nu a mai văzut cuibu'
și m-a scăpat dâ'n cioc
cum ai spart tu farfuria
dă ce moșu' nu mi-a adus un frățior...
or frățioară
și dă ce tu ești mai mama
ca mama lu' petrică
cumpărat dâ la țigani ăia cu căruța
p-o sită dă mălai
tata zice că un frățior
mănâncă notrețu' la cai
nu mă mai joc cu cățelu'
că mă limbă
io n-o să mă duc cu vaca
că mă împunge
și mă fură ion nebunu'
dă ce îi trebuie la zbor aripi
uite io zbor
nu am avut timp să spui
că am făcut pă mine fiincă mă gând
dacă ochii mei e negri
cum mai văz lumina
da io te ascult și sânt cuminte
uite mănânc toată fasulea
da dă unde are sac nenea ăla cu sacu
nu l-a furat dâ la noi
uite io sânt tren și nu merg pă linie
felia asta dă mămăligă pune-mi-o în coș
că mâine nu mai avem
marc are arc fiindcă îl cheamă marc

nu mă mai joc
dă ce nu sunt io ăla mare și petrică ăla mic
nu e așa că când o să mă fac mare
o să fiu și io mare
m-am săturat dă puricei
și varză acră vreau un ou copt...

plâng
nu știi pentru tine
ori pentru mine
mamă

69. **curtezană**

multe buclucuri
cu vorbirea asta
zici una și se înțelege altceva
unde dai și unde crapă
ar zice povestitorul

te pui cu limba românească
uite un anost exemplu
de incoerență sens - semnificație
conform dicționarului
cur – partea din dos
pe unde inocența
își primește musafirii
pofțiți și nepofțiți
și întotdeauna flămândă
îi servește drăgăstos
mai ales seara la cină
așa transpirați în sucul propriu
câruia i se zice zeamă
în fond o pudică ipocrizie
autenticul era cur/te/zeamă

70.

nenăscut

înaintea plecării
să destăinui misterul seminței
te rog
doar pentr-o clipă
desprinde-te din trinitate
și pogoară peste mine
sfântule duh
miresmând a femeie pură
în ispititorul bordel
al fericirii pământene
preacurvitoare ursită ursitoare
pictată-n icoană de mamă
cu ochi verzi păr auriu
buze cărnoase sâni zglobii
și trup de felină

peste semnul destinului
revarsă-mi-te viitură
de lapte smirnă și miere
în oase viscere și în sânge
ca un izvor al tămăduirii
peste lepros
aghezmuește-mă
cu boarea iubirii tale
și alungă urâtul amarul
să uit toate trădările
dulcea otravă a sărutului
căldura rece a îmbrățișărilor
și să nu mai simt durerile
ca pe tainice doruri de tine
pătrunde-mi în fiecare celulă
oxigenează-mi speranța
vindecă-mi îndoielile

și fotonizează-mi gândurile
de pleava întunericului
încântă-mi auzul
cu asurzitoarea tăcere
ascunsă-n minciunile lumii
și trilurile păcătoase
sub patima crucii
aromește-mi toiagul
cu care îmblânzesc magia
singurătății din cuvânt
spre-a muguri prin el viața

dar mai ales mai ales
vrăjește-mă cu îngerescul
descântec al morții
să nu te știu când vii

71. **neliniște**

se zice că uneori zeul mai dă cu bățul
peste mâna mult prea greșitorului
nu știu de ce mie mi-a dat cu flexul
și m-a lovit peste mâna stângă
cea cu care amestecam cuvinte
poate pentru o lume strâmbă
de numai el ar fi putut să știe

dar oare dacă acum o s-o ordonez
cu cea care mi-a mai rămas
nu o să iasă mult prea dreaptă
și cochetând cu perfecțiunea
nu o să-i stârnesc cumva invidia?

72.

meditație

nu întreba niciodată o femeie
ce își dorește
de dorul ei
vanitoși fiecare visăm
să fim masculul alfa
mare neghiobie
bărbatul nu este totuna cu masculul
primul
hărăzit cu înțelepciune
este multipotent
celălalt
dăruit numai cu virilitate
doar se autoportretează în testosteron
când îi seacă glanda
nu mai e nimic
în fiecare bărbat moare un mascul
dar puțini masculi ajung bărbați.

73.

plecare

auuu... mă doare
mi-e frig nu pot să respir
mi-e frică
închid ochii și număr
unuuu... doiii... treiii...
gata m-am relaxat
privesc lumea
construită de mintea mea
m-am desprins uit totul în urmă
nu mai exist sunt lumea

74.

absolut amicală

a la ion pribeagu

doamnelor din editură
cu diplome și mai ales aură
ce mă iubiți pe ochi pe gură
cu ghilimele din cultură
topindu-vă hormonii-n ură
mă procustați fără măsură
că n-am ajuns spermatopu(r)ă
în patul vost' să vă fac cură
char și-acum cu barbă sură
v-aș căta pe sub armură

greșala-i numai a voastră
mândre suave flori în glastră
toate-nțârcate cu colastră
tânjiți la o iubire-albastră
în lumea asta deloc castă
unde femeia-i doar nevestă
impură veșnică năpastă
căci uită să rămână coastă

de voi iubirea de se ține scai
veniți la mine în serai
sunt taurul născut în mai
stăpânul turmei de pe plai
cândva cel mai cel mai cel mai
vă chem la o-întâlnire fără strai
dară să nu mă credeți samurai
știuletele mi-e astăzi doar mălai

75.

baladă

e poet artist de vază
între dame jubilează
cu vorbele el jonglează
mai că le hipnotizează
din grădina ei o oază
îl vede plin de emfază
cum printre flori defilează
'l-aude cum debitează
rimele cum le aşează
melosul cum orchestrează
cerul parcă o curtează
nu ştie de ce oftează
îşi zicea că e vitează
ochi-i se-împăiejenează
i se pare că valsează
arabescuri desenează
obraji-i se colorează
chipul i se luminează
miresme o-împomădează
cu nimic nu e mai brează
decât târfele din oază
iubirea o asaltează
ca soarele cu-a lui rază
ispitei şi ea cedează
pe o brazdă cam turcoază

trandafira nu visează
e cât se poate de trează
mereu aflată pe fază
râde dar şi suspinează
nu mai ştie ce urmează
trandafirul o-înspinează

76.
zâmbiți

în jocul acesta fără miză
ce-n fiecare zi un pic pieriți
hai veseliți-vă fiți fericiți
mă știți sunt glanda hipofiză

lăsați de-o parte ura și iubiți
uitați că e război și criză
fiți cei adevărați vă rog doar fiți
viața-i un dar nu veșnică acciză

deschideți robinetul cu hormoni
uitați că viața e un joc la zar
voi v-ați făcut destinu-așa amar
prea v-ați spălat pe cap de neuroni

mă jur n-am nici un fel de vină
cadou vă fac cu al meu har
în cantități de pomină
secreții de serotonină

afroditisme

1..

mintea mea este grădina raiului
cea mai mare grijă -
să-i hrănesc zilnic florile
dar mai ales
să nu las să răsară buruieni.

2.

mulțumesc doamne
că mi-ai dat memorie bună
ca să nu uit
să-mi folosesc imaginația.

3.

magia vieții -
să rămâi tânăr la exterior
și înțelept pe dinăuntru
pentru asta
copilului care nu mai pot fi
în atelierul minții
îi fabric zilnic jucării.

4.

de unde atâtea coșmaruri...
neîncăpătoare visări
ale copilului de-odinioară
veniți și umpleți abisul
în care zilnic se prăvale
moșul de mâine!

5.

m-am rătăcit în așa hal
că am ajuns în pragul deznădejzii...
mintea mea lăsată în paragină
a început să mă ducă unde vrea ea
gata destul
jur să n-o mai las niciodată
să-mi fie tiran
iar eu servul ei!

6.

gânduri negre mă năpădesc
și doar eu sunt vinovatul
cam de mulțisor
nu m-am mai privit în oglinda lacului
să-l văd pe cel care vroiam să fiu.

7.

ajunsesem la finalul romanului
și nu mai găseam încheierea
scriam ceva o luam de la capăt
începusem să mă panichez
la tot ce încercam
mintea se opunea
îmi spunea că nu se poate nu e potrivit
am ascultat cât am ascultat
apoi mi-am suflecat mânecile
gata să mă pun serios pe treabă
așa a apărut acel moment de grație
care a transformat strădania mea
zice zgârcit editorul
într-o mare reușită.

8.

el e campion
dar eu sunt câștigătorul
astăzi am reușit
pentru prima oară
să-i iau o partidă
deci îmi sunt superior
celui de ieri și de alaltăieri!

9.

cum am ajuns genial...
priveam florile din grădină
și toate mi se păreau frumoase
m-am concentrat numai asupra uneia
și am descoperit ce nu vedeau ceilalți
că de fapt era minunată!

10.

cât pe-aci să mă sinucid...
am ieșit în noapte
să mai privesc cerul
pentru ultima oară
miloasă
steaua mi-a coborât în palmă
mă frigea și agitându-mă s-o sting
lumea m-a văzut
așa am ajuns star.

11.

cu picioarele în apa care trece
și privirea la soarele care răsare -
așezat între aceste paranteze
mă vor afla
cei care vor să mă găsească!

12.

sunt unic
nu mă pot compara deci
decât cu mine
nu contează că sunteți mai frumoși
mai talentați
mai deștepți și mai înavuțiți.
în fața judecății
dau seamă doar pentru mine.

13.

doar cel ce caută găsește
de prea multa căutare am obosit
abia mai respiram
simțeam că îmi dau duhul
doar atunci îngerul a intervenit
nu a zis nimic
a arătat către mintea mea
bea whiskey făcea sex și trândăvea.

14.

aveam insomnii
nu știam de ce
pentru că nu îmi lipsea nimic
mă culcam la oră exactă
respectam dieta alimentară
am încercat tot felul de medicamente
până într-o zi
când am întâlnit un ins ce își săpa ogorul
abia atunci m-am gândit la al meu
era înțelenit
și m-am hotărât să-l defrișez...
de atunci adorm buștean.

15.

alegeri absolut democratice
prostul râde de ceilalți
și se propune în capul listei
omul cult îl studiază
și nu votează
înțeleptul cercetându-se se îndoiește de sine
și îl alege
de aia e lumea așa cum e!

16.

iarnă grea
nu mai aveam lemne
tare cătrănit mergeam către casă
în fața bisericii
chiar pe viscolul ăla mare
un copil desculț cerșea
i-am dat galoșii mei
și am ajuns în ciorapi
credeam că o să îngheț
dar eram transpirat tot
mi se aprinsese focul interior.

17.

în fiecare dimineață
la ora cinci fix suna telefonul
ca un somnambul mă sculam
mă echipam în trening
și plecam la alergare în parc
în seara aia
mi-am uitat telefonul în mașină
și totuși la ora cinci și zece minute
când de la cutremur s-a prăbușit blocul
eu eram în parc.

18.

cu trupul ăla de felină
și ochi smaraldini de culoarea rochiei
zâmbindu-mi tainic
s-a așezat pe scaunul alăturat
îmi venea să îngenunchez la picioarele ei
și s-o implor să fie a mea
am închis ochii și îmi căutam cuvintele
exact atunci cineva mă bătu pe umăr
și amical îmi ceru
să fac cunoștință cu soția lui
era șeful!

19.

sunt bogat
dețin câteva
dintre cele mai scumpe comori -
îndestulare mentală
inepuizabilă energie
creativitate nelimitată
voință de cremene
și pace sufletească.

20.

ultimele vorbe ale tatei
„fii toată viața un anonim
dar când pleci
lasă după tine o urmă
să nu rățăcească cei care vin”
de atunci aproape zilnic
mă privesc în oglindă și îmi spun
„ primește smerit de la ceilalți
și dăruiește-te pe tine lor!”.

21.

am venit plângând
într-o lume care se bucura
vreau să plec rîzînd
dintr-una care mă plînge.

22.

nu îmi place că îmbătrînesc
ca orice pămîntean mă tem
de îngerul cu aripi negre
seara cînd mă duc trist la culcare
în loc de rugăciune îmi spun
„ fiecare apus un nou răsărit are!“

23.

am venit aici
pe un drum cu spini și bolovani
depinde de mine să plec
pe unul pavat cu diamante.

24.

spre destinația necunoscută
pe drumul din palmă vă spun
„fericirea a fost călătoria
pe care tocmai am făcut-o!“

25.

mi-a spus cronos
călătorule
încetinește și micșorează pasul
de vrei să trăiești mai mult!

26.

puteam fi un geniu
păcat că m-am împotmolit
între atâtea talente.

27.

de vrei să ajungi om mare
mănâncă ce-ți dau eu
să nu-ți crească burta ci capul
mă sfătuia biată mama.

28.

acum plâng că m-a părăsit...
m-am lăsat sedus de sidefiul scoicii
și n-am mai zărit perla.

29.

am fost semănător harnic
primiți recolta mea de vise
de-acum puteți avea
oricâte insomnii doriți.

30.

alergând să mă agăț
de marginea curcubeului
n-am băgat de seamă
că mi s-a terminat drumul.

31.

sunt lefter zise aedul
ce-am cântat m-a părăsit
la pocherul vieții am pierdut tot
poetule îți dau portofelul meu din aur
doar pentru un epitaf!

32.

în nebunia tinereții
mi-am făcut statuie
și acum când o văd
așa de strâmbă și urâtă
mă rog la zeu să mă mai lase
atâta doar cât să o dărm.

33.

mă duc la biserică
și nu înțeleg o vorbă
din ce spun popii
e bine chiar foarte bine
nu m-am dus să îi ascult pe ei
ci să aud cum mă rostește
Dumnezeu

34.

superbă liturghia
cât de adevărată
nu pot să-mi dau seama
am ascultat-o cu inima.

35.

la viteza cu care se deplasează prin sine
Dumnezeu nu poate fi decât foarte stilizat
ca o sculptură de brâncuși
pe care fiecare privind-o
extaziat i-am spune
“Iubirea” “Iertarea” “Splendoarea”...
popii ăștia înzorzonați
nu au cum să fie ai Lui.

36.

părerea mea e o avere
m-am consumat enorm
să ajung să mi-o formezi
totuși nu fac negoț cu ea
o ofer celui ce o merită.

37.

neamul ăsta al nostru
a trăit lângă vatră
în colibe și sihăstrie
pe tainice cărări
l-a întâlnit pe Dumnezeu
în catedrale și palate
fudulește dracul
și tot el se plimbă
cu limuzina pe autostrăzi -
ar fi spus țuțea

38.

mai sunt puțini oameni liberi
și trăiesc numai la sate
în orașe mișună doar roiuri
și furnicare umane
care-și hrănesc matca.

39.

sufăr de singurătate
fiindcă nu am mai umblat desculț
lutul meu nu își mai simte
pământul-mamă sub picioare
în cavoul asta din beton și sticlă
deja mă simt cadavru.

40.

judecata de apoi este o realitate
pentru că viața e un bumerang
abia după ce ai trăit-o
află că se întoarce împotriva ta.

41.

mi-am împărțit averea
celor șapte copii
pe care mi i-a dăruit nevasta
sunt toți milionari
abia acum am aflat
de infertilitatea mea
jur că nu-mi regret gestul
e cea mai scumpă amintire
cu care o să plec de-aici

42.

spengler împarte culturile
în majore și minore
cultura neamului
care a creat vedele upanișadele
ramayana și mahabharata
uitându-le apoi pe coclauri
face parte din a doua categorie
în schimb cultura rusă
care l-a avut întemeietor
pe cantemir este majoră.

43.

ne închinăm astăzi
la englezi, americani, ruși...
cine erau ei pe vremea
când noi reprezentam
a doua civilizație
după cea a inzilor

44.

noi oamenii
suntem niște urne funerare
în care îl ținem îngropat pe dumnezeu.

45.

mânăstirea nucet -
ici cimitirul
alături e pădurea
morții și viii

46.

haiku japonez -
cireș înflorit
puritate și sânge
destin de nipon

47.

foc și aer
asta e poetul
de încep să scriu un vers
voi mă inspirați
până ajung cenușă

48.

odă mării privatizări -
în acest democratic secretat
unde secretul e-împărat
un secretar ne-a secretat
sacru conducător un secropat

49.

nu există mediocritate
toți oamenii excelează prin ceva
cei mai mulți prin a nu excela

50.

toți oamenii sunt excepționali
excepțiile confirmă regula
omenirea e o gloată!

51.

toți oamenii sunt absolut egali
nu este nici-o diferență
între deștept și prost.
ultimul crede...
că compensează prin bani.

52.

kama sutra...
arta iubirii -
inocență ce crește
în trupul fetei

53.

starea nației -
domn ministru mare zmeu
ne-a lămurit plin de har
prezentând paraua leu
că în fapt e doar măgar

54.

dimineața mea -
binețea cireșului
prin ochiul de geam

55.

scurt dicționar despre artă...

**ar/ta* – durerea din brațele lui tata
pe când ara.

*arta florescu - fermecătoarea mantră prin care
tainica mierlă deșese vălul nopții
ca lumea să vadă că în fapt
pasărea nu e decât femeie.

*arta militară – măiestria cu care moartea
sculptează în trupuri de soldat martiri și eroi.

*arta culinară – o orchestră
de gusturi, izuri și arome
al cărei dirijor se cheamă bucătar.

*arta iubirii – ka(r)ma sutra poetului ovidiu.

**arta supraviețuirii* – paiul prin care înecatul
golește stixul spre a opri luntrea lui karon.

*arta medicală – magia prin care
spre a-i alunga duhoarea
adeptii lui hipocrat îmbălsămează moartea.

*arta scrisului – visul ero(e)tic al lui kali
înlănțuită în hora grafelor.

*arta minciunii - înconștiența cu care naivul
dezvăluie frânturi din adevărul său
pe care alți naivi le cred adevăr al lor.

*arta seducției – replică la ademenirea biblică
sub forma răzbunării feminine
pentru alungarea din rai
un fel de hipnoză cu mărul de sub ie
prin care șarpele adamic
e păcălit să intre în gaură.

*arta injectării – înconștienta măiestrie
la care a fost ridicat revanșismul feminin
hrănit din hipnoza deflorării.

56.

de vrei să fii stăpânul lumii
nu cuceri planeta
să-ți faci din ea împărăție
aviz globaliștilor
de ieri de azi și de mâine
e suficient să încerci
să te stăpânești pe tine -
ovarele nu vor avea de suferit
și vei opri risipa de spermatozoizi
sigur planetei îi va fi mai bine.

67.

în mod natural lumea cuprinde
o minoritate nonconformistă
din cei mai neubiți pământeni
și marea masă de docili
prostimea cum se zice în popor
cine-ar salva planeta de la potop
popii în niciun caz
nonconformiștii bineînțeleș
ei nu suportă normele
sunt animați de puseul creativ
simt nevoia să spargă tiparele
să depășească paradigmele
ei sunt căutătorii ceilalți vegetează
rămân simpli ascultători și executanți
oi în turma ce merge unde-o mână baciul.

58.

salut nu mă cunoști
sunt negrul de sub unghia
îngerului meu alb

59.

încerc să nu dau sfaturi celorlalți
deși recunosc e o grea ispită
când o facem comitem o mare eroare
inconștient le propunem altora să fie ca noi
și fiecare om e altfel
e ca și cum i-ai spune părului să facă mere.

60.

pe mama
nu pot s-o văd decât icoană
la care mă sfiesc să mă închin
de teamă c-o să vreau să sug

61.

neobosiți alchimiștii
încă mai caută elixirul
când e atât de simplu
vă spun eu e apa -
ploaia scaldă pământul
de toată mizeria umană
aghiazma botează (purifică) trupul
ferindu-l de deochi
de boli și alte rele
plânsul răcorește sufletul
ce neștiut arde
înlănțuit pe rugul pătimirii.

62.

născutu-m-am dintru' cuvânt
și fost-am doar un cântec
venit aici să mă descânt

63.

din caseta cu doruri de tine

*în fiecare dimineață
soarele
ia culoarea pletelor tale

*oricare fulg de nea
mi-e un dar
din aripa ta

*fără tine
mai sărac și mai trist
e pământul

*verdele ochilor tăi
și acum
mai împrăvărează

*mersu-ți –
caligrafie
pe scoarța existenței

*să scapi
de insistențele mele
te ascunzi în eternitate

64.

alte doruri din casetă

*astru al zilelor mele
nu îmi mai luminezi bolta
ca pe o ană cerescul manole
te-a zidit în ctitoria lui

*inima ta pară de foc
dezgheață pământul
ca prin verdele ochilor
să curgă primăvara

*lacrimile mele
bieți îngeri exilați
că n-au reușit
să mă împace cu mine
încearcă în zadar un armistițiu
rece ca un solstițiu
în cheia sol a disperării

*facerea-i de vină
că într-atât ne-asemănăm
încât nu te pot iubi
dacă aş face-o
ar fi mai mult decât narcisism
conflict de interese
ar fi incest.

* de sub fusta cerului
misterul îmi făcea cu ochiul
mi-am făcut gândul scară și-am început să sui

* și eu mă plimb stingher
prin lumea asta de morți
ce se cred vii
pentru că orbiți de întuneric
numesc viață existența lor deșartă

* degeaba naiadelor mă sfâșiați
pentru bastonul primit de la osiris
nu mi-ați fost decât iadul
în care sărman orfeu o căutam pe ea!

* pe spinoasa-mi cale către rai
tălpile cu sinapse și neuroni
mi-erău însângerate
tu ideea mea bălaie
absolută și pură mă chemai
urcam spre jariștea
nebănuită a iubirii
nu simțeam
cum picăturile de sudoare
mi se făceau solzi
abia când am ajuns
am băgat de seamă
că devenisem șarpe

* sunt chiriaș în trupul meu
și fiecare zi-i plătită cu iubire
când inima-mi se va goli
rămâi sănătos prietene lut
îmi iau răsuflarea paternă și plec

* de-o vreme inima mea
zău că a luat-o razna
nu mai cântă cum cânta
parcă e o tobă spartă
nu mai unge ca o harpă
când nu urlă parcă latră

* în ziua când am plecat
eram acolo împărat
m-a pus dracul să mă nasc
bietul miel ce astăzi pasc
o fi învierea minunea
da' nașterea a scindat lumea

* de nu auzi chemarea-mi mută
nu are sens să te mai strig
aș vrea însă când mi-este frig
să mă cuprindă iubirea ta tăcută

65.

încă nedescoperita otonină
în stare pură e letală
diluată însă într-un picătură de sânge
ne face fericiți

66.

se gândea atât de mult la moarte
că a început să miroasă a cadavru.

67.

lumea nu poate fi infinită
decât dacă omega e un continuu alfa

68.

atât de bătrânul protagoras
ne mai spune și astăzi
că omul e măsura universului
absolut logic
dacă acesta este infinit
atunci omul e etern

69.

se dorea atât de mult să fie sfânt
că s-a pictat icoană

70.

dacă începutul are un sfârșit
atunci și sfârșitul are un început
de aia ne naștem muritori

71.

fiecare om este un soare
luminează până unde îl duce gândul

72.

Dumnezeu este perfecțiunea
omul e doar o ființă frumoasă
dar prin chipul său
universul își arată splendoarea

73.

învățarea
e un act de vampirism
pentru că pe trupul umanității
omul e o căpușă
care îi sugă lumina

74.

nașterea e speranța soartei
ajunsă consoartă
să pună iarăși mâna
pe timona destinului

75.

fericirea e o esență
nu o simți
decât dacă o primești cu pipeta
o singură dată
oare ar mai exista sexul
dacă ar fi un nesfârșit orgasm
cel mai mare nefericit
e cel care o viață a fost fericit

76.

a fost o vreme
când de dorul tău
îmi împrăștiam strămoșii
pe pereți

77.

nu mă interesează
cine sunteți voi
cu mine
trebuie să trăiesc în pace

78.

numai cerul îl avem comun
pământul e național

79.

gu/ra - o poartă de întuneric
pe care iese lumina cuvântului

80.

deșir câte o zi
din ghemul vieții
în loc să urc pe fir
la Dumnezeu

81.

poetul e cel mai grozav amant
are orgasm cu creația sa
în fiecare poem

82.

pentru că am refuzat să fiu ca ea
vrăjitoarea cea rea
m-a prefăcut în caia

83.

puritate –
am intrat
într-un fluture alb
și l-am înegrit

84.

nevăzuți de ziua națională
martirii au ieșit și-ei la paradă
fără mâini fără picioare
nu băteau pas de defilare
din carei la malul mării
înnotau în lacrima uitării
între ei cel mai știut -
eroul necunoscut

85.

un claustrofob -
moartea e o femeie frumoasă
care m-așteaptă cu brațele deschise
nu am de ce să mă tem de ea
siciul mă îngrozește

86.

mama tocmai mă țesea la război
când tata a venit de pe front
normal că m-am născut soldat

87.

adie vântul peste părul meu
îl simt până în rădăcini
cum îmi răcorește neuronii
sudoarea lor - cuvânt
mi se prelinge-n gură

88.

când murim nu murim
cineva ne fură umbra
și nu mai are cine ne spune
când răsare soarele

89.

“și cuvântul era Dumnezeu” -
pe cuvântul meu
pe cuvântul tău
ne-am păstrat onoarea dar
nu mai avem același zeu

90.

veneam către casă
așa cum îți promisesem
mă împleticeam și
m-am ținut de cuvânt
de aia m-ai găsit căzut în șanț

91.

ai spus că te cheamă
popescu i vasile
și că i este de la ilie
de aia te-am arestat
l-ai furat de la ilie
de la sculăria lui păunescu

92.

gata m-am hotărât
ursitoare
sunt pregătit să mă nasc
uite îți spun unde sunt
m-am ascuns
într-un vis păcătos
aici pe pământ

sum ergo cogito

1.

atunci prima oară
când a venit seara
din necuprinsul veșniciei
am descoperit o lume
despre care habar n-aveam
o beznă plină cu stele
niște lumânări aprinse
un fiecare la mare distanță
care rămânem pe cer
și după ce ne trezim dimineța
cel care se bărbierește în oglindă
biată reflecție gândește
că prin fiecare zi se rade

2.

cât trăim percepem viața
ca pe o continuă zi
pe care ne-o dorim nesfârșită
nu ne temem de moarte
ci de întunecimea ei
poate mai mult decât de eternitate
uitând că dincolo de viață
e un alt cer cu noi stele
pe care încă nu l-am văzut
dar fiindcă eu cred
neapărat trebuie să existe

3.

vai de cel care nu crede
îi lipsesc ochii metafizici
cu care să zărească
și dincolo de moarte

splendoarea vieții de apoi
și ca un orb ce este
lipsit de adevăratul văz
își imaginează presupune
lucrul cel mai înspăimântător
că dincolo este neantul
și fiecare suntem un nimic
aflați acum de la mine
numai ăluia îi pică steaua

4.

în fiecare seară când mă culc
și nu sunt foarte obosit
înainte de a adormi
mă străduiesc ca într-un joc
să văd un cer albastru
pe care îl umplu cu stele
și încerc să mă ghicesc
între cele mai luminoase
până fără să bag de seamă adorm
nu reușesc de fiecare dată
m-aș mai văita de insomnii
dar când îmi iese visez
că am scăpat de singurătate
într-o lume multicoloră
printre mulți dintre ai mei
înconjurat și îmbrățișat
de o inexprimabilă stare de pace
că aproape îmi vine să mor
și uite mă întreb ca prostul
la ce dracu oi fi tot revenind

5..

se vorbește despre omni asta a Ta
iartă-l pe păcătosul de mine
care se îndoiește de ea
doamne ești Totul
în care mă includ și eu
la modul egocentric altfel spus
ești eu și tot ce există dincolo de mine
adică necuprinsul meu
care nu se poate cuprinde pe sine
dacă vrea să rămână necuprins
altfel infinitoeternitatea n-ar avea sens
tocmai de asta
pentru că nu te poți cuprinde
ai nevoie de mine
mintea asta proastă a unui exist
și dacă e așa
mai pot fi eu muritor?

6.

bade ioane mă uit la mata în poza asta
ce bărbat falnic erai
și ce cămașă faină ai purtat acolo la alba iulia
când ați făcut romania mare
erai pricopsit după cum se vede treaba
da ' nu te-am mai văzut purtând-o
ai lăsat-o la nepoți
ori ai donat-o la vreun muzeu
ehee cam de mulțisor n-o mai am
între timp am sărăcit
mi-am făcut din ea două -
romania și republica moldova

7.

poate ai uitat
ori nu vrei să-ți mai aduci aminte
cum ochii tăi
împrimăvărau diminețile
ne îmbăiam în roua lor
ca într-un tainic jacuzi
în care ne limpezeam
unul altuia neștiute emoții
uneori zâne bune
cu care răsăream câmpuri de maci
din care ne înfășuram trabucul
ce aburea cafeaua
la fel cum visul veșniciei efemeritatea
și noi doi norișori
pluteam pluteam îmbrățișați
pe albul cearșafului
pân' ne făceam ploaie
alteori demoni înfometăți
evadați din temnițele inimii
ca niște vampiri
nemilos ne înfulecam unul pe celălalt
în magicul irepetabil canibalism al iubirii
prin care schelet al unui singur suflet
hohotea în lacrimi fericirea

ante mortem

1.

mitic printre atâția alți mitici
vă spun am fost cândva și eu aici
cu vise mari și fonduri mici
ba am avut cred chiar și limbrici

fiindcă n-am luat la vreme hap
poate mi s-au urcat cumva la cap
și-n loc să umblu să mă cat să sap
pe la medici și la vraci să scap

fără talant pic de chelie
m-am apucat de poezie
și n-am scris una peste-o mie
că prostul e fudul se știe

m-a cuprins așa o disperare
mă doare timpul n-am răbdare
consemn cam tot ce se năzare
de boala asta n-am salvare

alții pe aicea or să fie
de mine-atât o să se mai știe
epitaf ul ce mi-l vor scrie -
a zăcut bietul de poezie

explicație

te-am lăsat să vii pe cont propriu până aici, spre a nu te lipsi de plăcerea și durerile maieutice ale propriului travaliu. dacă ai ajuns luând, mintenește, în piept îcetoșatul drum al pleromei, sigur te-ai recunoscut și tu drept eon. De-ai luat-o pe căi ocolitoare mai ai nevoie de acest popas

știu că șochează titlul, recunosc sincer și pe mine. cam bănuiesc unde te duce gândul, de aceia am simțit nevoia acestei succinte lămuriri. privind la vampele ce se perindă pe ecran, am început să pricep moda acestor vremuri. când ai de-a face cu niște secăciuni, mi se pare mai decent decât secături, dezvăluiești taina nimicului scoțându-i goliciunea în afară! de ce s-o mai ascunzi în locul ăla puturos, între picioare; mai bine las-o să se-arate lumii așa cum e, în toată duhoarea (de la duh) ei. am observat eu, cam așa se întâmplă, de o vreme, și în poezie; orice idee, neapărat, trebuie să-și etaleze public sex-apelul. ba chiar, dacă se poate, să mimeze, cât mai stlistico-estetic, și orgasmul.

eu, un pudic întârziat, procedez în sens invers. încerc să inventez niște coperți sub care să țin cât mai departe de vedere misterul scurs din zgăvleajă. de aici titlul! mi-am permis asta, aflând că poetul e și inventator de limbă. cuvântul folosit încă nu se găsește în dicționare. e cald, chiar fierbinte, abia l-am dezgropat din adâncurile magmei limbii române.

ați rătăcit până aici printre niște faceri ale Minții! și cum mintea este însuși zeul, ar trebui să fie niște faceri dumnezeiești. eu nu sunt decât pământeanul pe adresa căruia increatul le-a trimis. extrem de onorat că m-a ales pe mine, țin să precizez că eu doar v-am înlesnit accesul la ele. după ce ați citit cartea, sub tâlcul titlului, v-ați dat seama, se află poate destule mărgăritare care ar putea fi aruncate la porci

explicația se vrea și un fel de scuză. pentru acei care și-au creat exagerate așteptări. acum, dezamăgiți, vă dați seama că n-ați avut parte de un regal ospăț sufletesc. ar merita, măcar, să vă mulțumiți cu o promisiune de cină. deloc tainică, poate un pic romantică. printre cei doisprezece invitați ar merita să se afle logos, sofia, logica, logia, psihe... dar, mă rog, asta nu-i treaba mea!

de ce, *tâmpleni!* departe de mine intenția orgolioasă de a încerca slobozirea unui nou animăluț în jungla literară. dar dacă o fi și-o fi să fie, doamne ajută!

primul imbold, poate, ar fi acela de a fi considerate niște întâmplări mentale. dar ar putea avea și o altă etimologie. dacă ne luăm după biblie, în ierarhia facerilor omenești, se pare, tâmplăria este una dintre agreatele tale, doamne. cred că deloc întâmplător l-ai ales să-l ocrotească și crească pe fiul tău tocmai pe iosif tâmplarul. rezonând voinței tale, limba sacră trebuie să ne fi dăruit cuvântul *tâmplă* drept omagiu adus acestuia. tâmplele sunt niște măiestre porți după care, ca într-un templu, adăpostește mintea. Pe care m-am gândit să le deschid curiozității și accesului cititorilor.

am luat în seamă și posibilitatea de a nu fi eu alesul tău cel mai de soi, doamne. umil îndrăznesc să gândesc că poate mi-ai trimis, chiar dacă din plasma ta, niște plăsmuiri mai de la margine. așa că acord totală îndreptățire celor care le vor numi tâmpenii.

eu m-am străduit, pe cât mi-a fost datul, să destăinuiesc câteva misterii de lângă tâmplă. bineînțeles că

titlul putea fi și *întâmplări de lângă tâmplă!* ori pentru cei mai sofisticăți și înclinați spre literatură *întâmplări din templu'* lui poesis.

nu am cădere să știu ce vei face, în continuare, cu mine atotștiutorule. intuiesc că cea de-a doua venire a ta pe pământ, ca messia, ți-o pregătești prin cuvânt. de aceea îți cer îngăduința de a-ți rămâne, până când cronos nu va mai avea răbdare și îmi va pune pistolul la tâmplă, același umil și credincios templier. nume am, renume o să-mi câștig prin astă facere așa că îndrăznesc să-mi exprim dorința testamentară de a mă trimite, după lăsarea la vatră, să te slujesc alături de stră străbunul meu sava gotul în marea-ți oaste sava/otă.

autorul

Cuprins

1. *aici* / 5

2. *așa cum numele-mi o spune* / 6

picături de eu / 7

parasofisme / 13

1. *prosândire* / 15

2. *tinerete* / 16

3. *iubito* / 17

4. *leac singurății* / 18

5. *floare* / 19

6. *babel* / 20

7. *mântuirea* / 21

8. *de-ar mai fi trăit...* / 22

9. *judecată* / 23

10. *taxonomie* / 24

11. *analfabetism* / 25

12. *captivitate* / 26

13. *speranță* / 27

14. *autocreație* / 27

15. *omagiu* / 28

16. *știre de presă* / 29

17. *pescar (1)* / 29

18. *vis* / 30

19. *abuz* / 30

20. *patefon* / 31

21. *pescar (2)* / 31

22. *test* / 32

23. *victorie* / 32

24. *femeie* / 33

25. *apostază* / 34

26. *compliment* / 34

27. risipitor / 35
28. regăsire / 36
29. nevinovată / 36
30. dor / 37
31. trei dorințe / 37
32. crede / 38
33. nobel / 39
34. certitudine / 39
35. perversitate / 39
36. cinism / 40
37. salvare / 40
38. vampir / 41
39. blasfemie / 41
40. prostată / 42
41. ecumenism / 42
42. copac / 43
43. cucuvea / 44
44. drogați-vă / 45
45. insomnie / 45
46. melc / 46
47. înviere / 46
48. despre rosturi / 47
49. cugetare / 47
50. mareșal / 48
51. mărtișor / 48
52. rugă / 49
53. adevăr / 49
54. speranță / 50
55. infidelitate / 50
56. credeți-mă / 51
57. stea / 51
58. de câte ori / 52
59. și se făcea... / 52
60. în ciuda șarpelui... / 53
61. mă cheamă mitică / 54
62. inseminare / 54

- 63. dramă / 55
- 64. cerând grațierea / 55
- 65. avertisment / 55
- 66. dragoste / 56
- 67. eclozare / 56
- 68. lângă crucea mamei / 57
- 69. curtezană / 58
- 70. nenăscut / 59
- 71. neliniște / 60
- 72. meditație / 61
- 73. plecare / 61
- 74. absolut amicală / 62
- 75. baladă / 63
- 76. zâmbiți / 64

afroditisme / 65

- 1 2 3 4. / 67
- 5 6 7. / 68
- 8 9 10 11 / 69
- 12 13 14 / 70
- 15 16 17 / 71
- 18 19 20 / 72
- 21 22 23 24 25 / 73
- 26 27 28 29 30 31 / 74
- 32 33 34 35 / 75
- 36 37 38 39 / 76
- 40 41 42 43 / 77
- 44 45 46 47 48 / 78
- 49 50 51 52 53 54 / 79
- 55 / 80
- 56 57 58 / 81
- 59 60 61 62 / 82
- 63 64 / 83
- 65 66 67 68 69 70 / 86
- 71 72 73 74 75 / 87
- 76 77 78 79 80 81 82 / 88

83 84 85 86 87 / 89

88 89 90 91 92 / 90

sum ergo cogito / 91

1 2 3 / 93

4 / 94

5 6 / 95

7 / 96

ante mortem / 97

1. / 99

Explicație / 100

De același autor / 107

De același autor

a) – lucrări științifice

- 1. Pregătirea psihică pentru luptă (autor coordonator) - Editura Militară, 1997**
- 2. Decizia militară – raționalitate și legitimitate, Editura Militară, 1998**
- 3. Analiza fenomenului politico-militar – teorie și metodă, Editura Militară, 1998**
- 4. Ontogeneza politică a conflictelor contemporane, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 1999**
- 5. Securitatea României - paradigme actuale, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 1999**
- 6. Romania - stat de necesitate europeană, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 1999**
- 7. Războiul vol.1 Intre Scylla și Charybda, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 2000**
- 8. Războiul vol.2 Împotriva României Mari, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 2000**
- 9. Războiul vol.3 În mijlocul apocalipsei, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 2001**

10. Geopolitica și geostrategia marilor puteri, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 2001

11. Războiul celui de-Al Treilea Val, “Colecția Biblioteca Statului Major General”, Tipografia Militară, 2002

b) beletristică

12. Te plâng cu petale de gând - versuri, Editura Singur, Târgoviște, 2010

13. Frăția grădinii - roman, vol.1 Nunta șacalilor, Editura Amurg sentimental, București, 2014

14. Frăția grădinii - roman, vol.2 Peregrinul, Editura Amurg sentimental, București, 2014

15. Când unicatele dispar - versuri, Editura Amurg sentimental, București, 2014

16. Îndemn la regăsirea de noi – eseuri, Editura Amurg sentimental, 2014

17. Emoții în amurg – versuri, Editura Singur, Târgoviște, 2015

18. lunatic pe terra – proză scurtă, Editura Singur, Târgoviște, 2015

19. regăsire – versuri, Editura Amurg sentimental, București, 2015

20. Fericul neferic, vol. 1 – eseu, aforisme, proză, Editura Singur, Târgoviște, 2016

21. Vis/colind, versuri, Editura Singur, Târgoviște, 2011

22. Vâslaș pe submarin, Editura Singur, Târgoviște, 2018

nu mi-e dat să fiu statuie

timpul m-o săpa poveste

ce mă spun la gura sobei

să-mi înflăcărez nepoții